

Waar gaat de Sound of silence over:

De afgelopen jaren is Simon & Garfunkels 'The Sound of Silence' uit 1964 getransformeerd naar een moderne versie van Disturb. Hierdoor heeft een nieuwe generatie kennis gemaakt met het iconische nummer, maar ze hebben misschien ook de betekenis ervan gemist, een betekenis die vandaag de dag nog net zo belangrijk is als zestig jaar geleden.

Hoewel het gemakkelijk is om meegesleept te worden in de angstaanjagende monotone en piekerige melodie van het nummer – het perfecte deuntje om een dramatische scène neer te zetten – is het gemakkelijker om de moraal van het nummer volledig te missen. Meer dan ooit is 'The Sound of Silence' de moeite waard om opnieuw te bezoeken en echt eerlijk te luisteren.

De oorsprong

"The Sound of Silence" is geschreven door Paul Simon. De toen 21-jarige vond het lied passend terwijl hij alleen in de duisternis was.

"Het belangrijkste aan gitaar spelen was dat ik alleen kon zitten en spelen en dromen". "En dat deed ik altijd met veel plezier. Ik ging altijd naar de badkamer, omdat de badkamer tegels had, dus het was een lichte echokamer. Ik zette de kraan open, zodat er water liep – ik hou van dat geluid, het is heel rustgevend voor mij – en ik speelde. In het donker."

Hallo duisternis, mijn oude vriend / ik kom weer met je praten. Omdat een visioen zachtjes kruipt / zijn zaden achterliet terwijl ik sliep / En het visioen dat in mijn hersenen was geplant / nog steeds blijft / binnen het geluid van stilte

Niemand luistert naar mij, niemand luistert naar wie dan ook – het was een post-adolescente angst," vervolgde Simon, "maar er zat een zekere kern van waarheid in. het vond weerklank bij miljoenen mensen."

De verteller heeft niemand om mee te praten en het enige dat hem begrijpt is de duisternis en zijn eigen eenzaamheid.

In rusteloze dromen liep ik alleen / Smalle straatjes met kinderkopjes.

En in het blote licht zag ik / Tienduizend mensen, misschien meer / Mensen praten zonder te spreken / Mensen horen zonder te luisteren / Mensen die liedjes schrijven die stemmen nooit delen / Niemand durfde / Verstoort het geluid van de stilte

De illustratie van een een nabije, maar al te reële toekomst waarin interacties steeds oppervlakkiger worden en de onverschilligheid blijft groeien.

"Dwazen," zei ik, "Jullie weten het niet / dat stilte als een kanker groeit / Hoor mijn woorden zodat ik je kan leren / Neem mijn armen zodat ik je kan bereiken". Maar mijn woorden vielen als stille regendruppels / En weergalmden in de bronnen van stilte.

"The Sound of Silence" eindigt met een waarschuwing, waarin nadrukkelijk het allesverslindende consumptisme wordt aangekaart en degenen die er al door verloren zijn, worden gebruikt als een voorbeeld van wat ons te wachten staat als we troost blijven vinden in de stilte.

En de mensen bogen en baden / Voor de neongod die ze maakten / En het bord liet zijn waarschuwing zien / In de woorden die het vormde / En het bord zei: 'De woorden van de profeten / Staan op de muren van de metro geschreven / En op drukke, vervallen gebouwen / En gefluisterd in de geluiden van stilte.

"Dit is een nummer over het onvermogen van mensen om met elkaar te communiceren" (Art Garfunkel)

Paul Simon: "Ik nam 'Sounds of Silence' op, helemaal echt met alleen gitaarbegeleiding. En een paar maanden later ontdekte ik echter dat mijn song (die ik zelf geschreven heb) op de Amerikaanse hitparade staat en wekelijks beter verkoopt. De versie die het daar doet is echter niet mijn versie – de mensen van mijn platenmaatschappij zijn de bandopname van 'Sounds of Silence' gaan volproppen met elektrische bijgeluiden en de stem van Art Garfunkel waardoor alles van authentieke volksmuziek in een slag veranderd is in een vervelende dreindeun. Ik vind die versie ronduit vreselijk.

Zonder dat de twee het wisten, had 'The Sound of Silence' een paar oren gespitst. De producer van het nummer, Tom Wilson, besloot het te herschikken, door drums en elektrische gitaren toe te voegen om de originele akoestiek te completeren, en bracht in 1965 "The Sound of Silence" opnieuw uit als het nummer dat we vandaag de dag kennen. Het nieuwe en verbeterde deuntje was meteen een succes, werd een internationale nummer 1.